

EMET

Emberi Erőforrás
Támogatáskezelő

határtalanul!

Projektnapló

Amikor először hallottunk a pályázatról...

Még a tavalyi tanév vége felé mondta nekünk Emőke néni, az osztályfőnökünk, hogy az iskolánk benyújtott egy olyan pályázatot, amely jövőre, hetedikes korunkban ad lehetőséget többnapos határon túli osztálykirándulásra. Ez a program a „Határtalanul” nevet viseli.

Időközben eltelt a nyári szünet, majd szeptemberben – immár hetedikesként kezdtük a tanévet – örömmel újságolta Emőke néni, hogy nyert a pályázat és ennek a tanévnek a vége felé elmehetünk kirándulni Kárpátaljára. Azt is mondta, hogy lesz majd olyan osztályfőnöki óra, amikor felkészülünk az útra, megbeszéljük a tennivalókat és azt is, hogy fog jönni hozzánk Ágota néni, a történelemtanár, valamint az igazgató néni egy-egy előadást tartani a határainkon túl élő magyarság helyzetéről.

Márciusban megkérte Emőke néni Tamás bácsit, aki az egyik osztálytársunk apukája és segített a pályázat kidolgozásában, hogy jöjjön el és mondja el egy osztályfőnöki óra elején az osztálynak, hogy milyen utakat járunk majd be, milyen látnivalókat nézünk meg.

Tamás bácsi eljött hozzánk és egy prezentáció vetítése mellett magyarázta el, hogy mit fogunk majd Kárpátalján megnézni. Ugyanezt a prezentációt levetítette szülői értekezleten is a szüleinknek, akikkel megbeszélték, hogy a kiránduláshoz ki miben tud segíteni a szervezésben.

Amikor hallottuk a rossz hírt...

Április elején kaptuk a hírt, hogy az ukrajnai fegyveres konfliktusok miatt nem tudunk Kárpátaljára menni! Ez nagyon elszomorított minket, ám a tervezett utazást átválthattuk más országba. Így Erdélyre esett a választásunk. Zola bácsival (igazgató-helyettes) is beszéltünk, ő mondta, hogy ott van is Nagyváradon kapcsolata az iskolának.

Zola bácsi és Tamás bácsi összeállította az új programot, s azt beküldték a pályázatkezelőkhöz. Még annyi változás történt, hogy iskolai rendezvények miatt csúsztottuk a kiutazás időpontját egészen a tanítási év utolsó előtti hetére.

Amikor felkészültünk a tanulmányi kirándulásra...

Két héttel kiutazásunk előtt besűrűsödtek az események. Több előadást hallgattunk meg, valamint terveztünk egy interaktív vetélkedőt (amiből a Skype akadozása miatt a diák power-pointok bemutatója és vetélkedése lett, de Nagyváradi összekötőnk ezt is követte élő kapcsolatban, s értékelte is.)

Először is Emőke néni 5 fős csapatokat alkotott és azt mondta, hogy a tervezett utazás egy-egy helyszínét egy-egy csapat dolgozza fel power-pointban. Ezt a munkát közösen, az informatika teremben végeztük. Később a vetítéseket bemutattuk az osztályban úgy, hogy közben Zola bácsi ismerőse, egy Erdélyi lelkész Skype-on követte az előadásokat és segített Emőke néninek kiválasztani a legjobbat közülünk.

Az előadások sorát Zola bácsi kezdte meg, aki beszélt az iskola több évszázadra visszatekintő erdélyi kapcsolatairól.

Egy másik előadásban pedig a kirándulás programjáról és a pünkösd miatt eltervezett vendégszereplésünkről beszélt, melyet a Nagyváradi templomban szerveztek ottani kollégájával.

Részletesen megbeszéltük, hogy milyen énekeket, zsoltárokat éneklünk majd a helyi gyülekezetnek, s azokra még a felkészülés napjaiban gyakoroltunk.

A harmadik előadást Ágota néni tartotta, aki a határon túli magyarok történetét, Trianontól napjainkig mutatta be prezentációja segítségével. Nagyon megható volt, ahogy arról beszélt, hogy országunknak milyen nagy része, és lakosságának milyen nagy száma szakadt le az anyaországról egy végtelenig igazságtalan politikai döntés következtében.

Amikor eljött a nagy nap...

A kirándulás egy nagy utazással kezdődött. Reggel fél 8-ra mentünk a sulihoz, már ott volt a busz. Elkezdtünk bepakolni a buszba, utána elhelyezkedtünk. Kicsit késve indultunk, mert volt akinek még el kellett mennie az igazolványáért.

Az út kicsit fárasztó volt, de sok szép tájat láttunk. Mikor megérkeztünk Nagyváradra az ottani gimi igazgató helyettes nénije, és a történelem tanárunk várt minket. Ott voltak a diákok is, akik egy Trianonról szóló műsort adtak elő nekünk. Utána ebédeltünk, azután pedig sétáltunk a városban. A helyi diákokkal egy pizzázóban ismerkedtünk, beszélgettünk.

Este nehezem jött álom a szemünkre!

A második nap...

Ezen a napon Nagyváradon maradtunk, amit nem is bántunk az előző napi sok utazás miatt. Bejártuk a várost és sok érdekes helyet meglátogattunk. Takács Zoli bácsi, a nagyváradiak történelemtanára volt a kísérőnk, s idegenvezetőnk.

Megnéztük:

- a Kanonok-sort
- a Püspöki Székesegyházat, kertjében a Szent László szobrot
- a római és a görög katolikus püspökségek épületeit
- az Ady Endre Múzeumot
- az Állami Színházat
- a Városházát

Közben sokat nevettünk egymáson, mert a sok sétában néha elbambultunk, és olykor-olykor be kellett várni egyikünket-másikunkat.

A harmadik nap...

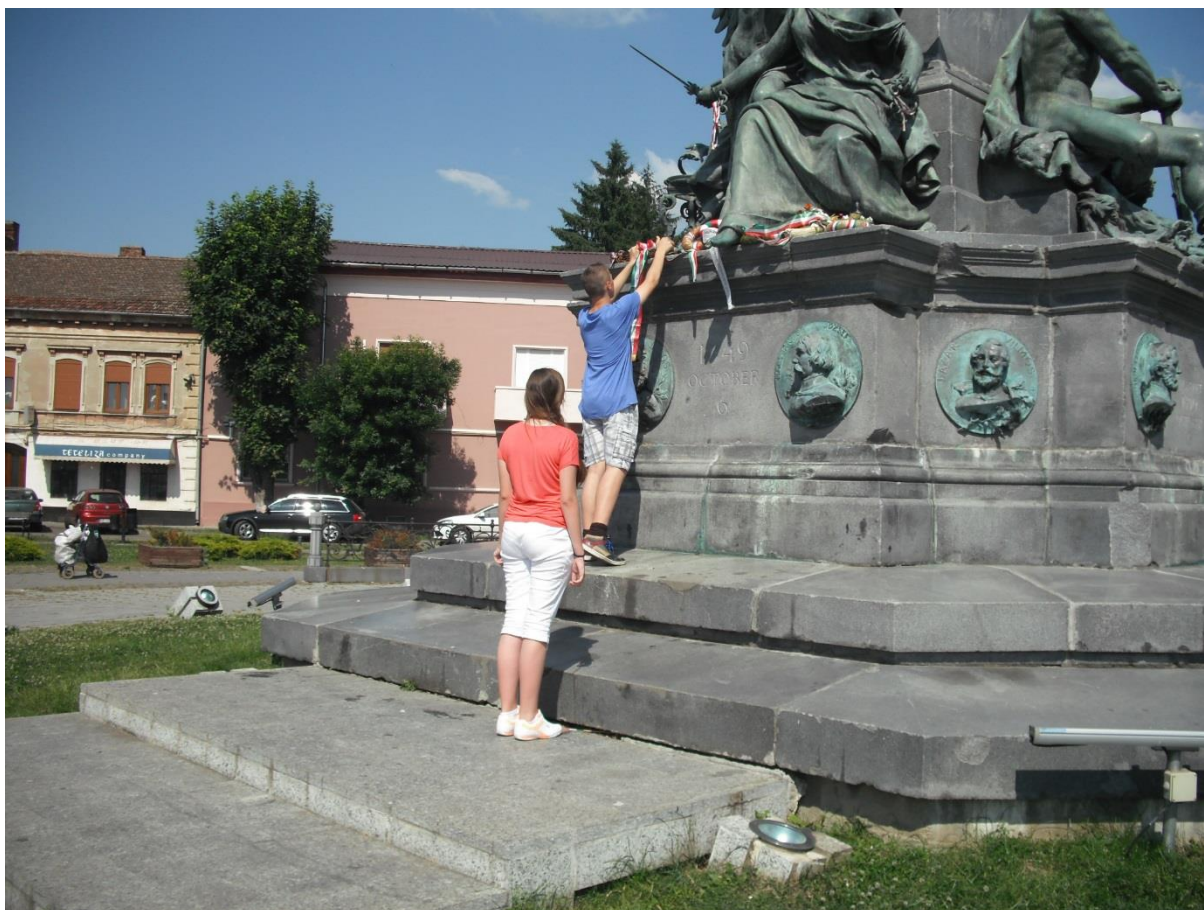
Reggeli után Nagyszalontára indultunk, ahol legelőször a Csonka toronynál álltunk meg. Bementünk a múzeumba és ott nagy élményben volt részünk, mert az a bácsi, aki tartotta az ismertetőt a kiállításról nagyon viccesen bánt velünk.

Mikor ott végeztünk, elmentünk a helyi református templomba, ami Zola bácsi szerint a legnagyobb Észak-Erdélyben. Itt egy fiatal lelkész beszélt a város és a gyülekezet történetéről.

Ezután átmentünk a tájházba, ahol a gondnok néni elmondta nekünk a tudnivalókat. Bent a tájházban koszorút helyeztünk el.

Ebédidőben érkeztünk Aradra, ahol egy pizzázóban megebédeltünk. Utána elmentünk az emlékműhöz (Szabadság szobor) és ott is koszorúztunk.

Sétáltunk is egyet a belvárosban. Közben beültünk a Minorita templomba. Délután indultunk vissza Nagyváradra. Este kötetlen programunk volt, ami jól is esett, mert már nagyon fáradtak voltunk.

A negyedik nap...

Ezen a napon reggel korán elindultunk, hogy még délelőtti időben odaérjünk Kolozsvárra.

Mikor odaértünk elsőként a Mátyás szobrot néztük meg, utána a Bánffy palota udvarán bolyongtunk kicsit. Aztán bementünk a Szt. Mihály templomba, ahol a pünkösdi katolikus misén vettünk részt (hiszen katolikus osztálytársaink is vannak). Ezután elmentünk Mátyás király szülőházához.

Elmentünk a Bolyai Egyetemre, ahol éppen a végzős diákok dobálták a sapkáikat, megnéztük az egyetemet. Mikor már éhesek voltunk bementünk a KFC-be és ott ebédeltünk. Ezután elmentünk a Piarista templomba, ahol Zola bácsi megkérte a plébánost, hogy egy rövid Istentiszteletet tarthassunk. Utána a plébános is szólt hozzánk. Azt mondta: nagyon fontos, hogy tudjunk egymásról határon innen és túl.

Ezután elmentünk a Házsongárdi temetőhöz, ahol több híres ember sírját megtaláltuk. Utána útra keltünk és Bánffyhunyadon egy piacnál megálltunk, ahol mindenki kedvére vásárolhatott a csecse-becsékből.

A nap végén a Királyhágóhoz érkeztünk. Jó volt ilyen jó levegőn, ilyen magasról szemlélve nézni a tájat. Zola bácsi szerint ez Erdély kapuja. Mert az a rész, amit mi bejártunk az a Partium.

Mikor este visszamentünk Nagyváradra a szálláshelyre, már nagyon elfáradtunk.

Ötödik nap...

Pünkösd hétfő volt, és mi előre készültünk egy műsorral, melyet a helyi gyülekezetnek mutattunk be az Istentisztelet alatt. Ünneplő ruhákat vittünk magunkkal, így alkalomhoz illően fel tudtunk öltözni.

Zola bácsi prédikált az Istentiszteleten, mi pedig két zongoraszámot, két éneket és egy verset adtunk elő. Nagyon hálás volt érte az ünneplő gyülekezet.

Az istentisztelet után bementünk a lelkész bácsival a Lorántffy Múzeumba, ahol régi biblia és Lorántffy Zsuzsanna úrasztali terítői voltak kiállítva.

Megebédeltünk, majd indultunk haza.

Otthon a sulinál már nagyon vártak minket a szülők. Kicsit fáradtan, de teli élményekkel tértünk haza.

Az utolsó hét a suliból...

Szerencsére az osztálykirándulás után már csak egy tört hét (4 nap) volt hátra a suliból. De ezen a héten még alaposan felidéztük a történeteket, hiszen volt beszélgetés az osztályfőnökkel, tartottunk bemutató előadást a felsőbe jövő osztályoknak és volt egy nap, amikor már reggeltől a pályázat jegyében történtek a dolgok. A városban kutattunk emléktáblák után, előadást hallgattunk, átjött két olyan gimis, akik határon túl élnek (Kárpátalja) és beszámoltak tapasztalataikról, majd egy kis koncertet is élvezhettünk, melyen Erdélyi költők megzenésített versei hangoztak el.

Emőke néni megkért minket, hogy megírjuk ezt a naplót, melyet szívesen vállaltunk!

Szebényi Dániel 7.o.

Siska Zsombor 7.o.